

Paasto

Heinäkuu 2019
Heikki Pekkarinen

Sisällysluettelo

Johdanto	2
Israelin ja Benjaminin sota.....	3
Samuel.....	4
Ahab ja Niinive	5
Esra ja Nehemia	6
Ester	7
Jesaja 58.....	8
Miksi Jeesus paastosi?	10
Apostoli Paavali	13
Lopuksi	15

Tämä artikkeli on tehty käyttäen Kirkkoraamattua vuodelta 1933/1938.

Merkintä **N1860/S2041** tarkoittaa Novum sananumeroa 1860 / Strongsin numeroa 2041.

Novum on viisi osainen Uusi Testamentti selityksin kirjasarja, julkaisijana Raamatun Tietokirja vuodelta 1980.

Kreikan tai hebrean kieliset sanat on kirjoitettu lihavoituna ja kursivilla, esim ***ergon***.

Jakeisiin tehdyt lisäykset ja selvennykset, jotka eivät ole alkuperäisessä tekstissä, on merkitty hakasulkeilla [] tai kaarisulkeilla ().

Käytetyimpiä lyhenteitä:

- UT tai Ut – Uusi testamentti
- VT tai Vt – Vanha testamentti
- Ap.t. – Apostolien teot
- Ilm. k. - Ilmestyskirja

Paasto

Johdanto

Paasto kuuluu osana erilaisiin itsekuriharjoituksiin vanhoissa kulttuureissa. En halua tässä tarkastella paastoa ja paastoamista yleisesti vaan raamatullisesti. Suuren sovituspäivän yhteydessä Mooseksen laissa kehoitetaan paastoamaan. Israelilaisten piti paastota seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä illasta iltaan.

III Mooses 16:29 – 31

Tämä olkoon teille ikuinen säädös: seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, **kurittakaa itseänne paastolla** älkääkään yhtäkään askaretta toimittako, älköön maassa syntynyt älköönkään muukalainen, joka asuu teidän keskellänne.

30. Sillä sinä päivänä toimitetaan teille sovitus teidän puhdistamisesenne; kaikista synneistänne te tulette puhtaiksi Herran (*Jehovan*) edessä.

31. Se olkoon teille levon päivä, **kurittakaa** silloin **itseänne paastolla**; se olkoon ikuinen säädös.

Ymmärtääkseen asiayhteyden kannattaa nyt lukea koko 16. luku. Suurta sovituspäivää vietettiin syntien ja rikkomusten anteeksisaamiseksi. Synti vie ihmisen eroon Jumalasta. Kun heille toimitettiin sovitus kaikista synneistänsä, he tulivat puhtaiksi ja saattoivat jälleen astua Jumalan eteen.

III Mooses 16:21 & 22

Ja Aaron laskekoon molemmat kätensä elävän kauriin pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne kauriin pään päälle ja lähettäköön sen, sitä varten varatun miehen viemänä, erämaahan.

22. Näin kauris kantakoon kaikki heidän pahat tekonsa autioon seutuun; ja kauris päästettäköön erämaahan.

He paastosivat tunnustaakseen syntinsä ja tehdäkseen parannuksen. Kun he näkivät kauriin menevän erämaahan, he uskoivat heidän syntinsä menevän sen mukana ja he uskoivat olevansa jälleen puhtaita Jumalan edessä. Tämän he tekivät joka vuosi kerran vuodessa. Luvussa 23 tulee vielä lisää ohjeita sovituspäivän viettoon.

III Mooses 23:26 – 32

Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

27. "Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä on sovituspäivä; pitäkää silloin pyhä kokous, **kurittakaa itseänne paastolla** ja tuokaa Herralle uhri.

28. Älkää toimittako yhtäkään askaretta sinä päivänä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teille toimitetaan sovitus Herran (*Jehovan*), teidän Jumalanne, edessä.

29. Sillä jokainen, joka ei sinä päivänä **kurita itseänsä paastolla**, hävitettäköön kansastansa.

30. Ja jokaisen, joka sinä päivänä toimittaa jotakin askaretta, minä hävitän hänen kansastansa.

31. Älkää silloin yhtäkään askaretta toimittako. Se olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, missä asuttekin.

32. Se on oleva teille levon päivä, **kurittakaa itseänne paastolla**. Kuukauden yhdeksäntenä päivänä illalla, illasta iltaan, pitääkää tämä sapatti."

Paastoaminen oli lain käsky, jota kaikkien oli ehdottomasti noudatettava. Heillä ei ollut pyhää henkeä, kuten meillä on. Henki oli vain muutamien Jumalan kutsumien profeettojen päällä. He kuulivat siis Jumalan sanan, kun profeetat kertoivat sen tai kun papit opettivat Mooseksen lakia. Heillä oli vain nämä keinot yhteyden ylläpitämiseen Jumalan kanssa. Paastoaminen oli tärkeä keino. Tuomarien kirjassa on kertomus, joka valaisee paaston vaikutusta.

Israelin ja Benjaminin sota

Kannattaa lukea Tuomarien kirjan luvut 19 – 21. Leeviläinen mies oli hakemassa sivuvaimoansa Juudan Betlehemistä takaisin kotiin, joka oli Eufraimin vuoristossa. Heidän matkansa meni benjaminilaisten kaupungin Gibeon kautta ja he jäivät Gibeon yöksi. He istuivat kaupungin torille, mutta kukaan ei tahtonut tarjota heille majapaikkaa. Lopulta kedolta tuli vanha efraimilainen mies, joka asui Gibeassa muukalaisena. Tämä tarjosi leeviläisen seurueelle yösijan. Heidän syödessään ja juodessaan isäntänsä talossa paikalliset kelvottomat benjaminilaiset miehet, jotka olivat homoseksuaaleja, tulivat ja vaativat saada tämän leeviläisen miehen ryhtyäkseen häneen. Tämä lopulta luovutti näille sivuvaimonsa. Nämä yhtyivät häneen ja pitelivät häntä pahoin koko yön, kunnes päästivät hänet aamuvarkaisella. Tämä tuli takaisin ja menehtyi talon ovelle. Kotiin tultuaan leeviläinen paloitteli kuolleen vaimonsa ruumiin ja lähetti tapahtuneesta sanan ruumiin palasten kanssa kaikkien Israelin sukukuntien alueille.

Se johti siihen, että kaikki Israelin 11 sukukuntaa asettuivat Herran eteen Mispaan ja he kysyivät Jumalalta kenen pitäisi ensiksi käydä benjaminilaisten kimppuun. Herra vastasi, että Juuda ensiksi. Silloin he ryhtyivät sotimaan benjaminilaisia vastaan, mutta benjaminilaiset kaatoivat ensimmäisenä päivänä 22000 Israelin miestä. Tappion jälkeen Israelin miehet itkivät Herran edessä iltaan asti ja kysyivät Herralta, oliko heidän vielä mentävä taistelemaan benjaminilaisia vastaan, niin Herra vastasi: ”Menkää heitä vastaan!” Niin toisena päivänä syttyi taistelu ja benjaminilaiset kaatoivat vielä 18000 Israelin miestä. Sitten luvussa 20 kerrotaan:

Tuomarien kirja 20:26

Silloin kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät ja tulivat Beeteliin ja itkivät ja istuivat siellä Herran edessä ja **paastosivat** sen päivän aina iltaan asti; ja he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja Herran (*Jehovan*) edessä.

He eivät kaikeksi olleet viettäneet suurta sovituspäivää moneen vuoteen. Joka tapauksessa he ymmärsivät parannuksen teon ja paastoamisen olevan silloin tarpeellista ja tekivät niin.

Seuraavana päivänä syttyi taistelu, jonka israelilaiset voittivat. He kaatoivat benjaminilaisia 25000 miestä. Jäljelle jäi vain 600 miestä, jotka pääsivät pakoon.

Aluksi benjaminilaiset pääsivät voitolle, koska hengellisellä vastustajalla oli valta. Se oli saanut vallan, koska benjaminilaisetkin olivat yksi Jumalan kansan sukukunnista. He olivat tehneet pahasti syntiä ja luovuttaneet valtaansa perkeleelle. Siksi perkele pääsi temmeltämään heidän kauttansa. Mutta kun Israelin miehet katuivat ja paastosivat, Jumala antoi heille suuremman vallan ja he lopulta kukistivat benjaminilaiset.

Tämä kertomus kuvaa, miten paha perkele on. Aina saadessaan vallan se varastaa, tappaa ja tuhoaa Jumalan kansaa. Silloin israelilaisten katumus ja paasto muuttivat taistelun kulun. Meidän taistelumme ei ole ruumiillinen, vaan hengellinen. Meidän vastustajamme eivät ole lihaa ja verta, vaan ne ovat pahuuden henkiolentoja. Me kuitenkin elämme edelleen ruumiissamme, joten paastoamalla rukoileminen johtaa voittoon myös meidän taistelussamme silloin, kun me teemme sen Herran Jeesuksen Kristuksen ohjeiden mukaan.

Samuel

Samuelin ollessa tuomarina Israelissa Herran arkki oli joutunut filistealaisille ja israelilaiset olivat ahdingossa näiden vallan alla. Silloin Samuel kehotti heitä tekemään parannuksen ja paastoamaan. Heidän tehtyään tämän Samuel rukoili ja he voittivat filistealaiset.

I Samuel 7:1 – 11

Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat ja veivät Herran arkin sinne ja toivat sen Abinadabin taloon mäelle. Ja hänen poikansa Eleasarin he pyhittivät pitämään huolta Herran arkista.

2. Ja siitä päivästä, jona arkki oli asettunut Kirjat-Jearimiin, kului pitkä aika, kului kaksikymmentä vuotta; ja koko Israelin heimo huokaili Herran (*Jehovan*) puoleen.

3. Mutta Samuel sanoi koko Israelin heimolle näin: "Jos te kaikesta sydämeštänne käännytte Herran (*Jehovan*) puoleen, niin poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet ja kiinnittäkää sydämenne Herraan (*Jehovaan*) ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän pelastaa teidät filistealaisten käsistä".

4. Niin israelilaiset **poistivat baalit ja astartet ja palvelivat ainoastaan Herraa (*Jehovaa*)**.

5. Ja Samuel sanoi: "Kootkaa koko Israel Mispaan, ja minä rukoilen teidän puolestanne Herraa".

6. Niin he kokoontuivat Mispaan, ammensivat vettä ja vuodattivat sitä Herran (*Jehovan*) eteen sekä **paastosivat** sen päivän; ja he sanoivat siellä: "**Me olemme tehneet syntiä Herraa (*Jehovaa*) vastaan**". Ja Samuel jakoi israelilaisille oikeutta Mispassa.

7. Kun filistealaiset kuulivat israelilaisten kokoontuneen Mispaan, lähtivät filistealaisten ruhtinaat Israelia vastaan. Kun israelilaiset kuulivat sen, pelkäsivät he filistealaisia.

8. Ja israelilaiset sanoivat Samuelille: "Älä kieltäydy huutamasta meidän puolestamme Herraa (*Jehovaa*), meidän Jumalaamme, että hän pelastaisi meidät filistealaisten käsistä".

9. Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi sen polttouhriksi, kokonaisuuhriksi, Herralle; ja Samuel huusi Herraa (*Jehovaa*) Israelin puolesta, ja Herra (*Jehova*) kuuli häntä.

10. Sillä kun Samuelin uhratessa polttouhria filistealaiset lähestyivät käydäkseen taisteluun Israelia vastaan, niin sinä päivänä Herra (*Jehova*) jylisi kovalla ukkosen jylinällä filistealaisia vastaan ja saattoi heidät hämminkiin, niin että Israel voitti heidät.

11. Ja Israelin miehet lähtivät Mispasta ja ajoivat filistealaisia takaa, surmaten heitä aina Beet-Kaarin alapuolelle asti.

Yleisesti ottaen paasto liittyy Vanhan testamentin kertomuksissa usein katumukseen ja parannuksen tekoon. Tämän lisäksi heillä oli tapana paastota suuren murheen vuoksi. Kun

filistealaiset surmasivat Saulin ja tämän kolme poikaa, kaikki jäljelle jääneet Israelin sotakuntoiset miehet hautasivat nämä ja paastosivat 7 päivää. Daavidin kuultua Saulin ja tämän poikien kuolemasta hän paastosi yhden päivän.

Ahab ja Niinive

Jumala on muuttanut jopa paatuneen synnin tekijän kohtalon tämän nöyryttyä Jumalan edessä ja kaduttua paastoten. Näin kävi Ahabille, joka oli Israelin kuningas. Asiayhteyden ymmärtämiseksi kannattaa lukea kokonaan I Kuningasten kirjan luku 21.

I Kuningasten kirja 21:17 – 29

17. Mutta tiseläiselle Elialle tuli tämä Herran (*Jehovan*) sana:
18. "Nouse ja mene tapaamaan Ahabia, Israelin kuningasta, joka asuu Samariassa. Katso, hän on Naabotin viinitarhassa, jota hän on mennyt ottamaan haltuunsa.
19. Ja puhu hänelle ja sano: 'Näin sanoo Herra (*Jehova*): Oletko sinä sekä tappanut että anastanut perinnön?' Ja puhu sitten hänelle ja sano: 'Näin sanoo Herra (*Jehova*): Siinä paikassa, missä koirat nuoleskelivat Naabotin veren, tulevat koirat nuoleskelemaan sinunkin veresi'."
20. Ahab sanoi Elialle: "Joko löysit minut, sinä vihamieheni?" Hän vastasi: "Jo löysin. Koska sinä olet myynyt itsesi tekemään sitä, mikä on paha Herran (*Jehovan*) silmissä,
21. niin katso, minä annan onnettomuuden kohdata sinua ja lakaisen sinut pois ja hävitän Israelista Ahabin miespuoliset jälkeläiset, kaikki tyynni.
22. Ja minä teen sinun suvullesi niinkuin Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja niinkuin Baesan, Ahian pojan, suvulle, koska sinä olet vihoittanut minut ja saattanut Israelin tekemään syntiä.
23. Myöskin Iisebelistä on Herra (*Jehova*) puhunut sanoen: Koirat syövät Iisebelin Jisreelin muurin luona.
24. Joka Ahabin jälkeläisistä kuolee kaupungissa, sen koirat syövät, ja joka kuolee kedolle, sen syövät taivaan linnut."
25. Totisesti ei ole ollut ketään, joka olisi niin myynyt itsensä tekemään sitä, mikä on paha Herran (*Jehovan*) silmissä, kuin Ahab, kun hänen vaimonsa Iisebel vietteli häntä.
26. Hän teki ylen kauhistavasti, kun lähti seuraamaan kivijumalia, aivan niinkuin amorilaiset tekivät, jotka Herra (*Jehova*) karkoitti israelilaisten tieltä.
27. Mutta kun Ahab kuuli nämä sanat, repäisi hän vaatteensa, pani paljaalle iholleen säkin ja **paastosi**. Ja hän makasi säkki yllänsä ja liikkui hiljaa.
28. Niin tiseläiselle Elialle tuli tämä Herran (*Jehovan*) sana:
29. "Oletko nähnyt, kuinka Ahab on nöyrytynyt minun edessäni? Koska hän on nöyrytynyt minun edessäni, en minä anna onnettomuuden tulla hänen aikansa: hänen poikansa aikana minä annan onnettomuuden kohdata hänen sukuansa."

Kun Jumala lähetti Joonan saarnaamaan Niiniveen parannusta ja tämä lopulta lähti ja saarnasi niin Niiniven miehet ja kuningas uskoivat Jumalaan, katuivat ja paastosivat. Ja vaikka he olivat epäuskovia pakanoita, Jumala armahti heitä.

Joona 3:1 – 10

Joonalle tuli toistamiseen tämä Herran sana:

2. "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, minkä minä sinulle puhun".
3. Niin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Ja Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä: kolme päivänmatkaa.
4. Ja Joona käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään".
5. Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, **kuuluttivat paaston** ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet.
6. Ja kun tieto tästä tuli Niiniven kuninkaalle, nousi hän valtaistuimeltaan, riisui yltään vaippansa, verhoutui säkkiin ja istui tuhkaan.
7. Ja hän huudatti Niinivessä: "Kuninkaan ja hänen ylimystensä määräys kuuluu: Älkööt ihmiset älköötäkään eläimet - raavaat ja lampaat - **maistako mitään, käykö laitumella tai vettä juoko**."
8. Verhoutukoot ihmiset ja eläimet säkkeihin, huutakoot väkevästi Jumalaa ja kääntykööt itsekukin pois pahalta tieltänsä sekä väkivallasta, mikä heidän käsiänsä tahraa.
9. Ehkäpä Jumala jälleen katuu ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme huku."
10. Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä.

Esra ja Nehemia

Israelin ollessa pakkosiirtolaisuudessa Jumala lähetti Esran palaamaan takaisin Jerusalemiin ja rakentamaan Jerusalemin temppelin uudelleen ja puhdistamaan Jumalan palveluksen. Esra kuulutti paaston, että israelilaiset nöyrytisivät Jumalan edessä ja anoisivat häneltä suosiota. Jumala kuuli heidän rukouksensa.

Esra 8:21 – 23

Minä kuulutin siellä Ahava-joella **paaston**, että me nöyrytisimme Jumalamme edessä ja anoisimme häneltä suotuisaa matkaa itsellemme, vaimoillemme ja lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme.

22. Sillä minua hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä auttamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska me olimme sanoneet kuninkaalle näin: "Meidän Jumalamme käsi on kaikkien päällä, jotka etsivät häntä, heidän parhaakseen; mutta hänen voimansa ja vihansa on kaikkia vastaan, jotka hylkäävät hänet".

23. Niin me **paastosimme** ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.

Nehemian kuultua uutisia kansansa kurjuudesta Juudeassa ja Jerusalemissa tämä nöyrytyi Jumalan edessä, paastosi, rukoili ja tunnusti heidän syntinsä. Sitten Nehemia sai luvan lähteä Jerusalemiin.

Nehemia 1:1 – 11

Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus. Kislev-kuussa, kahdentenakymmenentenä vuotena, minun ollessani Suusanin linnassa,

2. tuli Hanani, eräs minun veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Ja minä kyselin heiltä juutalaisista, siitä pelastuneesta joukosta, joka vankeudesta palanneena oli jäljellä, ja Jerusalemistä.

3. Ja he sanoivat minulle: "Jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut".
4. Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien, ja minä **paastosin** ja rukoilin taivaan Jumalan edessä.
5. Minä sanoin: "Oi Herra (*Jehova*), taivaan Jumala, sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja noudattavat sinun käskyjäsi,
6. olkoon sinun korvasi tarkkaavainen ja silmäsi avoin kuullaksesi palvelijasi rukoukset, joita minä nyt päivät ja yöt rukoilen sinun edessäsi palvelijaisi, israelilaisten, puolesta, tunnustaen israelilaisten synnit, jotka me olemme tehneet sinua vastaan; sillä minäkin ja minun perhekuntani olemme syntiä tehneet!
7. Me olemme pahoin tehneet sinua vastaan; emme ole noudattaneet käskyjä, säädöksiä ja oikeuksia, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle.
8. Muista sana, jonka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle, sanoen: 'Jos te tulette uskottomiksi, niin minä hajotan teidät kansojen sekaan;
9. mutta jos te palajatte minun tyköni, noudatatte minun käskyjäni ja seuraatte niitä, niin vaikka teidän karkoitettunne olisivat taivaan ääressä, minä heidät sieltäkin kokoon ja tuon heidät siihen paikkaan, jonka minä olen valinnut nimeni asuinsijaksi'.
10. Ovathan he sinun palvelijasi ja sinun kansasi, jotka sinä vapahdit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi.
11. Oi Herra, tarkatkoon sinun korvasi palvelijasi rukousta ja niiden palvelijaisi rukousta, jotka tahtovat peljätä sinun nimeäsi! Anna tänä päivänä palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen miehen edessä." Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

Ester

Suuren katastrofin uhan kohdatessa israelilaiset paastosivat ja rukoilivat. Kuningas Ahasveros antoi ruhtinaansa Haamanin aloitteesta käskyn tuhota kaikki israelilaiset Intiasta Etiopiaan asti ulottuvassa valtakunnassaan sen kaikissa 127 maakunnassa. Kannattaa lukea koko kirja.

Ester 4:3

Jokaisessa maakunnassa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru: **paastottiin**, itkettiin ja valitettiin; monet levittivät allensa säkin ja tuhkaa.

Mordokai, joka oli juutalaisten päämies, antoi Esterille käskyn mennä kuninkaan eteen anomaan armoa. Ester oli Mordokain sedän Abihailin tytär ja Mordokain kasvattitytär ja hänestä tuli kuningatar kuningas Ahasveroksen hoviin Suusanin linnassa. Kun Mordokain viesti tuli Esterille mennä kuninkaan eteen anomaan armoa, hän käski sanoa Mordokaille:

Ester 4:11 – 17

11. "Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakuntien kansa tietävät, että kuka ikinä, mies tai nainen, kutsumatta menee kuninkaan luo sisempään esipihaan, on laki sama jokaiselle: hänet surmataan; ainoastaan se, jota kohti kuningas ojentaa kultavaltikkansa, jää eloon. Mutta minua ei ole kolmeenkymmeneen päivään kutsuttu tulemaan kuninkaan tykö."

12. Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat,
13. käski Mordokai vastata Esterille: "Älä luulekaan, että sinä, kun olet kuninkaan linnassa, yksin kaikista juutalaisista pelastut.
14. Jos sinä tänä aikana olet vaiti, tulee apu ja pelastus juutalaisille muualta, mutta sinä ja sinun isäsi perhe tuhoudutte. Kuka tietää, etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon?"
15. Niin Ester käski vastata Mordokaille:
16. "Mene ja kokoa kaikki Suusanin juutalaiset, ja **paastotkaa** minun puolestani; olkaa syömättä ja juomatta kolme vuorokautta, yöt ja päivät. Myös minä palvelijattarineni samoin **paastoan**. Sitten minä menen kuninkaan tykö, vaikka se on vastoin lakia; ja jos tuhoudun, niin tuhoudun."
17. Niin Mordokai meni ja teki, aivan niinkuin Ester oli häntä käsenyt.

Juutalaiset pelastuivat ja Haaman ja kaikki hänen poikansa ja kaikki juutalaisten vihamiehet teloitettiin ja kuningas Ahasveros korotti Mordokain korkeimmaksi ruhtinaakseen teloitettun Haamanin tilalle.

Jesaja 58

Jesajan kirjan 58. luvussa on perusteellinen selvitys Jumalan tahdon mukaisesta paastosta.

Jesaja 58:1 – 14

Huuda täyttää kurkkua, älä säästä, korota äänesi niinkuin pasuna, ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä.

2. Minua he **muka** etsivät joka päivä ja haluavat tietoa minun teistäni niinkuin kansa, joka tekee vanhurskautta eikä hylkää Jumalansa oikeutta. He vaativat minulta vanhurskaita tuomioita, haluavat, että Jumala heitä lähestyisi:

He **muka** etsivät Jumalaa joka päivä, mutta se oli vain silmän lumetta. He eivät tehneet sitä tosissaan, kokosydämisesti.

3. "Miksi me **paastoamme**, kun et sinä sitä näe, **kuritamme itseämme**, kun et sinä sitä huomaa?" Katso, **paastopäivänänne** te ajatte omia asioitanne ja ahdistatte työhön kaiken työväkenne.

Sitten he kysyivät, mitä hyötyä paastoamisesta on, kun Jumala ei vastaa? Jumala ei noteerannut heidän paastoansa, koska he eivät tehneet sitä saamiensa ohjeiden mukaisesti, rehellisesti parannusta tehden ja rukoillen. He toimittivat omia asioitaan ja patistivat työhön kaiken työväkensä. He eivät viettäneet levon päivää.

4. Katso, riidaksi ja toraksi te **paastoatte**, lyödäkseenne jumalattomalla nyrkillä. Te ette nyt **paastoa** niin, että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa.

Sen lisäksi, että he toimittivat omia asioitaan levon ja rukouksen asemasta he myös riitelivät ja torasivat lyöden jumalattomalla nyrkillä. Sillä tavalla paastoaminen ei kantanut heidän ääntänsä Jumalan kuuluviin.

5. Tällainenko on se **paasto**, johon minä mielistyn, se päivä, jona ihminen **kurittaa itseänsä**? Jos kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhassa, sitäkö sinä sanot **paastoksi** ja päiväksi, joka on Herralle otollinen?

6. Eikö tämä ole **paasto**, johon minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet?

Koko 6. jae kertoo kirousten murtamisesta. Kun vääryyden siteet avataan, tehdään parannus ja lakataan tekemästä syntiä. Sitten murretaan kiroukset, jotka ovat saaneet syynsä pahan teosta. Ikeen nuorien irroittaminen, sorrettujen päästäminen vapaaksi ja kaikkien ikeitten särkeminen on kirousten murtamista. Nykyaikana me paastoamme tehdäksemme Herran Jeesuksen Kristuksen tahdon, joka on kaikkien ikeiden särkemistä, kaikkien kirousten murtamista ja riivaajien heittämistä syvyyteen.

7. Eikö tämä (*ole paasto*): että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?

Kaikenlainen lähimmäisenrakkaus, pyyteetön antaminen, auttaminen ja huolen pitäminen kuuluu myös asiaan.

8. Silloin sinun valkeutesi (*valosi*) puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi.

Valkeus edustaa Jumalan puhuttua sanaa. Sinä kuulet Jumalan sanan ja se toteuttaa ne tarkoitukset, mitä varten Jumala on lähettänyt sen.

9. Silloin sinä rukoilet, ja Herra (*Jehova*) vastaa, sinä huudat, ja hän sanoo: "Katso, tässä minä olen". Jos sinä keskuudestasi poistat ikeen, sormella-osoittelun ja vääryyden puhumisen,

Jos murrat kiroukset, lakkaat syyttelemästä ja annat anteeksi sekä lakkaat valehtelemasta...

10. jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivatus sielun, niin valkeus (*valo*) koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä.

...ja jos ravitset nälkää näkevän, valo loistaa pimeydessäsi eli Jumalan juuri puhuttu sana tulee sinulle ja sinä tiedät, mitä ympärilläsi tapahtuu ja mitä Jumala haluaa sinun tekevän.

11. Ja Herra (*Jehova*) johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; hän vahvistaa sinun luusi, ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu.

12. Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on oleva: "halkeamain umpeenmuuraja" ja "teitten korjaaja maan asuttamiseksi".

13. Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran (*Jehovan*) pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia,

14. silloin on ilosi oleva Herrassa (*Jehovassa*), ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran (*Jehovan*) suu on puhunut.

Nyt meillä kaikilla uskovilla on Jumalan antama pyhä henki ja me voimme palvella Jumalaa joka päivä ja kaiken aikaa tehdessämme työtämme Herran Jeesuksen Kristuksen tahdon mukaan. Joka päivä me ylistämme Jumalaa, puhumme kielillä ja keskustelemme Herran kanssa. Me emme tee sitä ainoastaan sapattina, lauantaina tai sunnuntaina, vaan jokaisena viikonpäivänä.

Näiden paikkojen lisäksi on Vanhan testamentin puolella vielä paastoa koskevia paikkoja Psalmeissa sekä Jeremian, Danielin, Joelin ja Sakarjan kirjoissa. Löydätte ne sanoilla *paasto* tai *paastota* Digiraamatusta tai Strong'in numeroilla S6684 ja S6685 käyttäen esim. seuraavia englannin kielisiä nettiohjelmia: e-Sword, Bible Hub tai Online Bible.

Miksi Jeesus paastosi?

Jeesus paastosi, koska se oli Jumalan tahto.

Matteus 4:1 & 2

Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi.

2. Ja kun Jeesus oli **paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä**, tuli hänen lopulta nälkä.

Henki, vei Jeesuksen erämaahan ja henki käski Jeesusta paastoamaan 40 päivää ja 40 yötä. Tämä on se Jumalan henki, minkä Jumala antoi Jeesukselle, kun Johannes Kastaja kastoi hänet Jordan-virrassa.

Niin kuin Jeesus teki Taivaallisen Isänsä tahdon, meidän on tarkoitus tehdä Herramme Jeesuksen Kristuksen tahto.

Johannes 15:10

Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Kun me paastoamme, me paastoamme Herran tahdon mukaan. Meidän jokaisen elämämme, elimistömme ja tilanteemme on yksilöllinen. Meidän ei ole syytä seurata Jeesuksen esimerkkiä paastoamalla suin päin 40 päivää ja 40 yötä. Meidän on syytä paastota niin kuin Herra Jeesus Kristus ohjaa itsekutakin meistä paastoamaan.

Miksi Jumala tahtoi Jeesuksen paastoavan 40 päivää ja 40 yötä? Jeesus ei ollut tehnyt syntiä, joten hänen ei tarvinnut tehdä parannusta. Hän paastosi oppiakseen olemaan kuuliainen Jumalalle.

Hebr. 5:1 – 10

Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä,

2. ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen,
3. ja tämän heikkoutensa tähden hänen täytyy, samoin kuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä.
4. Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niinkuin Aaroninkin.
5. Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin";
6. niinkuin hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan".
7. Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

Jeesus paastosi ja rukoili myös tullakseen uskossaan täydelliseksi.

8. Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän **kärsi** (*koki*), kuuliaisuuden,

kärsi – *paskhō* N3434/S3958 – *kokea, kestää, kärsiä*. Tämä on sana, joka tarkoittaa ulkopuolisten asioiden vaikutusta johonkuhun. Vaikutus voi olla hyvä tai huono. Siten sana saa lopullisen merkityksensä asiayhteydestä. Tässä ei viitata Jeesuksen kärsimyksiin ristillä, vaan siihen, mitä hän koki ja kesti paastotessaan erämaassa. Silloin Jumala opetti hänelle hänen tulevaan tehtävänsä liittyvät asiat. Hän oppi kuuntelemaan Jumalan ääntä. Hän oppi esimerkiksi, miten hänen oli vastustettava perkelettä ja tuhottava tämän teot. Tämä edellytti ehdotonta kuuliaisuutta. Sen Jeesus oppi erämaassa paastotessaan. Tällä tavalla hän oppi olemaan kuuliainen Jumalalle.

9. ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,

Paastotessaan erämaassa Jeesus tuli täydelliseksi tehtävänsä varten.

10. hän, jota Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan".

Kun Johannes Kastaja kastoi Jeesuksen, hän sai Jumalta pyhän hengen. Tämä henki oli samankaltainen kuin se henki, joka Adamilla oli alussa ja jonka hän menetti, kun hän lankesi. Jeesus oli aloittamassa tehtävänsä maan päällä. Hän valmistautui siihen erämaassa. Hän paastosi 40 päivää ja 40 yötä harjoittaakseen ruumiinsa ja sielunsa absoluuttiseen tottelevaisuuteen Jumalaa kohtaan. Hän tiesi, että hänen oli kestävä perkeleen kaikki kiusaukset, uskottava kaikki Jumalan häntä koskevat lupaukset, ennustukset ja ohjeet täyttääkseen Jumalan tahdon kokonaan. Kaiken tämän lopuksi hänen oli antauduttava kidutettavaksi ja lopulta surmattavaksi paaluun naulaamalla. Hänen oli tehtävä tämä Vanhan testamentin ennustusten ja Jumalan tahdon mukaan vaihe vaiheelta absoluuttisen virheettömästi. Sitä varten Jeesus paastosi 40 päivää ja 40 yötä.

Yleinen käsitys on, että kun Jeesus oli heikoimmillaan, kun hänen tuli nälkä paastottuaan 40 päivää ja 40 yötä, perkele lopulta kiusasi häntä kauheasti. Totuus on, että paastottuaan 40 päivää ja 40 yötä Jeesus oli valmis tehtävänsä ja hän oli valmis kohtaamaan kaikki perkeleen

kiusaukset lankeamatta katkeraan loppuun asti. Mikään ei saanut häntä enää rikkomaan Isänsä tahtoa. Hän ei ollut heikoimmillaan, vaan vahvimmillaan, täysin valmis Jumalan työhön.

Jeesuksen tehtävä kesti vain yhden vuoden. Hän asui jatkuvasti eri ihmisten vieraana. Hän ei olisi voinut sanoa isännilleen ja emännilleen nyt paastoavansa ja kieltäytyvänsä hänelle tarjotuista aterioista. Hänellä ei enää ollut aikaa eikä mahdollisuutta paastota. Hänen oli tehtävä se yhdellä kertaa ennen kuin ryhtyi toimittamaan tehtäväänsä.

Meidän on siis syytä seurata Jeesuksen esimerkkiä ja opetella paastoamaan Herran tahdon mukaan silloin kun hän haluaa, sillä tavalla kuin hän haluaa ja niin kauan kuin hän haluaa. Sitten me myös tulemme valmiiksi tekemään hänen tahtonsa.

Jeesus paastosi myös tullakseen uskossaan täydelliseksi.

Matteus 17:14 – 20

Ja kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen tykönsä muuan mies, polvistui hänen eteensä

15. ja sanoi: "Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin; usein hän kaatuu, milloin tuleen, milloin veteen.

16. Ja minä toin hänet sinun opetuslastesi tykö, mutta he eivät voineet häntä parantaa."

17. Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi sinä **epäuskoinen** ja nurja sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne minun tyköni."

18. Ja Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä hetkestä terve.

19. Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen tykö erikseen ja sanoivat: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"

20. Niin hän sanoi heille: "Teidän **epäuskonne** tähden; sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta".

Markuksen evankeliumissa tähän kertomukseen on merkittävä lisäys.

Markus 9:25 – 29

Mutta kun Jeesus näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene".

26. Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänkuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat: "Hän kuoli".

27. Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi.

28. Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä erikseen: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"

29. Hän sanoi heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla".

Asiayhteydessä ei ollut pahan hengen hankala laatu vaan heidän epäuskonsa. Jeesus siis tarkoitti sitä, että sellainen epäusko, joka heillä oli, lähti vain rukouksella ja paastolla. Jeesus oli paastonnut 40 päivää ja 40 yötä ja hän oli tullut kykeneväksi uskomaan, mitä tahansa Jumala hänelle tehtäväksi antoi. Kun me paastoamme Herran tahdon mukaan, tulemme me myös kykeneviksi uskomaan ne sanat, jotka Herra meille kulloinkin antaa.

Paastoaminen nyt meidän aikanamme on Herran tahto.

Matteus 6:16 – 18

Ja **kun paastatte**, älkää olko synkännäköisiä niinkuin ulkokullatut; sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, että ihmiset näkisivät heidän **paastoavan**. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

Heidän palkkansa oli ihmisten kunnioitus. Tässä ei sanota, **jos** te paastatte vaan, **kun** te paastatte. Se ei ole mahdollisuus tai vaihtoehto. Se on käsky.

17. Vaan **kun** sinä **paastoat**, niin voitele pääsi ja pese kasvosi,

18. etteivät **paastoamistasi** näkisi ihmiset, vaan sinun Isäsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.

Matteus 9:14 – 17

Silloin Johanneksen opetuslapset tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Me ja fariseukset **paastoamme** paljon; miksi sinun opetuslapsesi eivät **paastoa**?"

15. Niin Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi surra, niinkauan kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he **paastoavat**.

16. Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan, sillä semmoinen täytetilkku repii palasen vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi.

17. Eikä nuorta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin; muutoin leilit pakahtuvat, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät."

Ensin jakeessa 15 Jeesus sanoo, nyt minä olen heidän kanssansa (ja minä olen jo paastonnut). Kun minut otetaan pois, heidän on syytä myös paastota. Sitten hän välittömästi jatkaa vertaukseen vanuttamattomasta kankaasta ja vanhasta vaipasta sekä uudesta viinistä ja vanhoista leileistä.

Asiayhteydessä Jeesus puhuu paastoamisesta. Kun pyhä henki tulee ja uskovat alkavat puhua kielillä ja hakea yhteyttä Herraan ja he alkavat saada **rēma**-sanaa Herralta jatkuvasti, he pakahtuvat elleivät he paastoa saadakseen ruumistaan kuriin. Vanhan vaipan tai vanhan leilin uudistaminen tapahtuu siis paastoamalla.

Apostoli Paavali

Apostoli Paavali paastosi usein. Apostolien teoissa kerrotaan, että sen jälkeen, kun Jeesus oli kohdannut Paavalin matkalla Damaskoon ja ennen, kun Ananias tuli parantamaan hänet, hän paastosi kolme päivää.

Ap.t. 9:8 & 9

Niin Saulus nousi maasta; mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähnyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon.

9. Ja hän oli kolme päivää näkemätönnä, **ei syönyt eikä juonut**.

Paavali oli oppinut paastoamaan ja tässä, kun hän ymmärsi olleensa väärässä, hän rukoili, paastosi, katui ja valmistautui tekemään parannuksen. Paavalin paastoaminen ei päättynyt tähän. II Korinttolaiskirjeessä hän kertoo, mitä kaikkea hän oli kokenut palvellessaan Jumalaa.

II Kor. 6:3 – 10

Me emme missään kohden anna aiheita pahennukseen, ettei virkaamme moitittaisi,
4. vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa,
5. ruoskittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, **paastoissa**;
...

Ja luettelo jatkuu. Hän puhuu paastosta monikossa: *paastoissa*. Sitten luvussa 11 hän kertoo lisää kaikesta kokemastaan palvellessaan Jumalaa.

II Kor. 11:24 – 27

Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille;
25. kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut;
26. olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä;
27. ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, **paljon paastonnut**, kärsinyt vilua ja alastomuutta.

Hän ei sanonut paastonneensa silloin tällöin vaan paastonneensa **paljon**. Hän oli paastonnut niin paljon, että hänen ruumiinsa ja sielunsa oli valmis tekemään kaiken, mitä Herra halusi hänen tekevän. Oman ruumiin toiminnan hallitseminen oli Paavalille hyvin tärkeää. Hän kertoo tästä I Korinttolaiskirjeessä.

I Kor. 9:23 – 27

Mutta kaiken minä teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä osalliseksi.
24. Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte.
25. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppleen, mutta me katoamattoman.
26. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen,
27. vaan minä **kuritan** ruumistani ja masennan (*orjuutan*) sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä **joutuisi hyljättäväksi**.

kuritan – hypōpiadzō – N4368/S5283 – Tämä tulee sanasta **hypo**, joka tarkoittaa ”alla, alle” ja **ōps**, joka tarkoittaa ”silmä”. Sanatarkasti tämä tarkoittaa ”lyödä silmän alle”. Keskeisessä osassa tässä itsensä kurittamisessa on ollut paastoaminen. Tämä ei tarkoita, että Paavali olisi hakannut itseään silmään tai piessyt tai viillellyt itseänsä. Tämä on liioitteleva kielikuva, joka korostaa, miten paljon hän oli paastonnut kehittääkseen itsekuriansa.

joutuisi hyljättäväksi – Asiayhteydessä on kilpailu; ”ettei hän itse ehkä joutuisi hyljättäväksi kilpailusta”.

Paavali oli paastonnut paljon pitääkseen ruumiinsa kurissa ja kyetäkseen tekemään Herran tahdon.

Apostolien teoissa kerrotaan, miten Paavali ja Barnabas vihittiin virkaan ja lähetettiin Herran työhön.

Ap.t. 13:1 – 3

Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus.

2. Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja **paastotessaan** Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut".

3. Silloin he **paastosivat** ja rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä ja laskivat heidät menemään.

Paavali ja Barnabas tietenkin osallistuivat tähän paastoamiseen ja rukoilemiseen.

Apostolien tekojen 14. luvussa kerrotaan, että Paavali kivitettiin ja opetuslapset herättivät hänet kuolleista. Sitten hän meni Barnabaan kanssa Derbeen, palasi Antiokiaan, asetti jokaiseen seurakuntaan vanhimmat, rukoili ja paastosi.

Ap.t. 14:19 – 24

Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolelleen ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.

20. Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

21. Ja julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan

22. ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan".

23. Ja kun he olivat valinneet heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa, niin he rukoillen ja **paastoten** jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat.

24. Ja he kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliaan;

Lopuksi

Me olemme oppineet, että Vanhan testamentin aikaan israelilaisten piti paastota kerran vuodessa suurena sovituspäivänä katuakseen, tehdäkseen parannuksen ja nöyryäkseen Jumalan edessä, että hän antaisi anteeksi heidän syntinsä ja pitäisi heistä edelleen huolta. Me olemme nähneet, että he paastosivat kohdatessaan suuren katastrofin uhan, etsiessään Jumalan tahtoa ja Jumalan suosiota. He paastosivat myös surressaan.

Evankeliumeista me opimme, että paastotessaan 40 päivää ja 40 yötä Jeesus oppi kuuliaisuuden ja tuli täydelliseksi toteuttaakseen tehtävänsä. Me opimme myös, että paastoamalla me voimme poistaa epäuskon ja että paastoaminen on Jumalan tahto meitä kohtaan.

Apostolien teoista ja Paavalin kirjeistä me opimme, että Paavali paastosi paljon harjoittaakseen itsensä tottelevaisuuteen Herran tahtoa kohtaan.

Meidän on syytä seurata Herramme Jeesuksen Kristuksen ja apostoli Paavalin esimerkkiä ja opetella paastoamaan Herran tahdon mukaan.

Kun jonkun aikaa sitten mietin paastoa kaikkien edellä esittämieni asioiden valossa ja kyselin Herralta, miten hän haluaisi minun paastoavan, hän yhtäkkiä näytti minulle kristallin kirkkaasti, miten kielillä puhuminen ja paastoaminen toimivat yhdessä.

Me olemme ruumis, sielu ja henki. Henki on Jumalan meille antama lahja, pyhä henki. Se on absoluuttisesti pyhä ja absoluuttisesti henki. Kun me puhumme kielillä, se harjoittaa ja kehittää meidän sieluamme ottamaan vastaan mitä henki tarjoaa meille. Meidän sielumme ei ole pyhä eikä se ole henki. Siinä on elämä, mutta se ei ole samassa kategoriassa tai laatuluokassa elämää kuin henki on elämä. Kielillä puhuminen harjoittaa meidän sieluamme tottelevaisuuteen Herraa kohtaan. Sisällinen ihminen on meidän henkilökohtaisen elämämme tyyssija, se on sielumme elämän keskus. Siinä me teemme kaikki päätöksemme. Henki on täydellinen niin kuin Jumala ja Kristus Jeesus ovat täydellisiä. Kielillä puhuminen ei harjoita henkeä, vaan sielua. Sielu kehittyy ja tulee koko ajan paremmaksi ja paremmaksi. Henki ei kehity. Se ei voi kehittyä, koska se on täydellinen. Ainakaan se ei voi kehittyä meidän toimestamme. Sielu kehittyy ja se tulee koko ajan herkemmäksi henkeä kohtaan. Sitten se kykenee vastaanottamaan kaikki ne rajattomat resurssit, jotka Herra haluaa antaa meille hengen kautta.

Sitten on ruumis. Meidän ruumiimme vie meidän sielumme ja henkemme, minne niiden pitää mennä. Ruumiillamme me teemme kaiken sen työn ja kaikki ne teot, mitä Herra haluaa meidän tekemän. Ruumis saa ohjeensa sielulta. Paastoaminen harjoittaa ruumista tottelevaisuuteen sielua kohtaan. Ruoasta ja juomasta pidättäytyminen toistuvasti niin kuin Herra ohjaa, harjoittaa meidän kykyämme hallita ruumiillisia tarpeitamme ja halujamme. Sitten ruumiimme on valmis tekemään kaiken, mitä me sielussamme päätämme tehdä Herran pyhän hengen kautta antamien ohjeiden mukaan.

Jos me puhumme kielillä paljon, mutta emme koskaan paastoa, meidän ruumiimme pysyy osittain tottelemattomana sieluamme kohtaan. Me saatamme tietää oikein hyvin, mitä Herra haluaa meidän tekemän, mutta me emme näytä saavan sitä tehdyksi. Silloin paastoaminen, niin kuin Herra ohjaa meitä paastoamaan, harjoittaa ruumiimme kykeneväksi tekemään, mitä pitää tehdä.

Siis, niin kuin kielillä puhuminen harjoittaa sielua tottelevaisuuteen henkeä kohtaan samoin paastoaminen harjoittaa ruumista tottelevaisuuteen sielua kohtaan.